

Aizturējuma tiesības, to realizācija un potenciālie riski

Civillikumā tiesību aizsardzība pašpalīdzības ceļā ir noteikta vairākos veidos, tajā skaitā kā aizturējuma tiesību īstenošana.

Kā vispārīgs noteikums aizturējuma tiesības pastāv uz likuma pamata konkrētos gadījumos (piemēram, attiecībā uz nomu, īri u.c. gadījumos), un tās ir tiesības realizēt, ja izpildās visi likumā noteiktie priekšnoteikumi. Šī raksta ietvaros lielākoties tiks analizētas aizturējuma tiesības komercdarījumos.

Aizturējuma tiesību institūtu galvenokārt regulē Civillikums, kas paredz vispārīgu regulējumu un būs attiecināms uz dažādu veidu tiesiskajām attiecībām gan juridisku, gan fizisku personu starpā, savukārt Komerclikums satur speciālās normas un būs attiecināms uz komercdarījumiem komersantu starpā. Aizturējuma tiesības attiecībā uz pārvadājamo kravu paredzētas arī Jūras kodeksa 131. un 212. pantā.

Jāievēro, ka, ja likums to tieši neparedz, aizturējuma tiesība nebūs piemērojama. Piemēram, citu starpā, svešas lietas aizturējuma tiesību kā tiesiskās aizsardzības līdzekli gadījumā, ja kāda no pusēm nav izpildījusi saistības, nenoteic arī Konvencija par starptautisko preču pirkuma–pārdevuma līgumiem, kas reglamentē pirkuma–pārdevuma līgumu slēgšanu, pircēja un pārdevēja tiesības un pienākumus. Tādējādi arī Augstākās tiesas Senāts ir apstiprinājis, ka piegādājamās preces aizturējuma tiesība nav izlietojama¹.

Kad rodas un kādas privilēģijas piešķir aizturējuma tiesību

Komersantam, kas uzskatāms par kreditoru, aizturējuma tiesības var rasties gan attiecībā uz kustamām lietām, gan vērtspapīriem, kuri atbilstoši otru komersanta gribai uz komercdarījumu pamata ir nonākuši aizturētāja valdījumā.

Tādējādi, pirmkārt, pušu starpā jābūt noslēgtam komercdarījumam un aizturējuma tiesības Komerclikuma izpratnē būs iespējams realizēt, ja visas iesaistītās puses (kreditors un parādniks) ir komersanti aizturējuma tiesību rašanās brīdi (prasījuma rašanās brīdi). Nemot vērā, ka dažādu iemeslu dēļ, laika gaitā situācija var mainīties, nebūs nozīmes kāds ir pušu formālais tiesiskais statuss uz aizturējuma tiesību reālo izmantošanas brīdi.²

Otrkārt, jākonstatē faktiskie apstākļi – **attiecīgajai kustamai mantai vai vērtspapīriem jāatrodas kreditora valdījumā**. Faktisks valdījums nozīmē, ka kreditoram ir jābūt iespējai rīkoties ar attiecīgo mantu.

Tāpat arī norādāms, ka var aizturēt arī tādus priekšmetus, kurus kreditors ieguvis savā īpašumā ar pienākumu nodot šo mantu parādniekiem. Katrā atsevišķā gadījumā gan izdevīgākais rīcības plāns būtu individuāli izvērtējams.

Pienākumam izpildīt saistību ir jābūt konstatējamam

Aizturējuma tiesību institūts nedrīkstētu tikt izmantots negodprātīgi, un jāņem vērā, ka aizturējuma tiesības izlietošanas brīdi pienākumam izpildīt saistību jau ir jābūt konstatējamam. Tāpat arī būtu uzsvērums, ka pienākumam kādu saistību pildīt ir jāizriet no noslēgtā komercdarījuma. Pretējā gadījumā aizturējums būs uzskatāms par prettiesisku.

Aizturējuma tiesības izlietošanas brīdi parādnieka saistība nedrīkst būt aprobežota nedz ar kādu nosacījumu, kam vēl jāiestājas, nedz ar termiņu, kas vēl nav pienācis. Piemēram, nomnieka pienākumam veikt nomas maksas samaksu jāiestājas, pirms tiek izlietota aizturējuma tiesība, un pienākumam maksāt nomas maksu jāizriet no divu komersantu savstarpejī noslēgtā nomas līguma.

Kreditora tiesības un kopējie ierobežojumi

Likums neparedz kādus specifiskus termiņa ierobežojumus kā vienīgi vispārīgo – komersants ir tiesīgs aizturēt viņa valdījumā esošas otram komersantam piederošas kustamas lietas un vērtspapīrus un tos neizdot tik ilgi, kamēr nav apmierināts tāds aizturētāja naudas prasījums pret otru komersantu, kurš izriet no viņu noslēgtā komercdarījuma.

Tādējādi, ja strīdam netiek rasts kāds alternatīvs risinājums un parādniks turpina nepildīt savas saistības, aizturētājs ir tiesīgs aizturēt un neizdot kustamās lietas un vērtspapīrus, kamēr vien prasījums netiek apmierināts, vai arī atbilstoši Komerclikuma regulējumam rīkoties aktīvi un apmierināt savu

1 Sk., piemēram, LR Augstākās tiesas Senāta Civilietu departamenta 2012. gada 17. oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-579/2012.

2 Andra Rektiņa – Hitorova. Komersanta aizturējuma tiesības. *Jurista Vārds*, 2009. gada 24. novembra izdevums Nr. 47 (590), 2.–3. lpp.

**Anete
Dimitrovska,
zvērinātu
advokātu
biroja
Ellex Klavīnš
zvērināta
advokāta
palīdze**

Aizturējuma tiesība nebūs spēkā pret trešo personu, kura uz aizturēto priekšmetu ieguvusi komercķīlas tiesības.

ma par komercķīlas tiesību izlietošanu pievienošanu komercķīlas reģistrācijas lietai.

Jāņem vērā – ja aizturētie priekšmeti tikuši apkilāti pēc aizturējuma tiesību izmantošanas, aizturētājam ir pirmtiesības apmierināt savu prasījumu, pārdodot aizturētos priekšmetus. Tādējādi būtiska nozīme attiecībā uz personām, kuru tiesības uz aizturēto mantu aizsargā likums, ir faktam, kad tieši aizturējuma tiesības ir uzsākts izmantot. Ja komercķīlas tiesība ir radusies hronoloģiski pēc tam, kad kreditors uzsācis aizturējuma tiesību izmantošanu, kreditora interese apmierināt savu prasījumu (segt parādu) būs prioritāra.

Otrkārt, tā nebūs piemērojama pret trešo personu, kura pirms aizturējuma tiesību izmantošanas tiesīgā kārtā ieguvusi kādu citu lietu tiesību uz aizturēto priekšmetu.

Papildus iepriekš minētajiem gadījumiem tāpat arī būtu norādāms, ka komersants nav tiesīgs aizturēt priekšmetus, ar ko viņam ir pienākums noteiktā veidā rikoties, pamatojoties uz saistību, kuru komersants uzņēmies pret otru komersantu.

Ko iesākt parādniekam

Likums nosaka, ka otrs komersants kā parādnieks var novērst kreditora aizturējuma tiesību izmantošanu, dodot aizturētājam pienācīgu nodrošinājumu. Uz lietām, kas saņemtas kā nodrošinājums, aizturētājs iegūst ķīlas tiesības atbilstoši likuma noteikumiem par ķīlas tiesību nodibināšanu.

Sikāki kritēriji attiecībā uz pienemamu nodrošinājumu netiek noteikti, bet ir uzsverams, ka par šādu nodrošinājumu var būt arī trešās personas galvojums tikai gadījumā, ja aizturētājs tam ir devis savu piekrišanu.

Secinājumi un alternatīvas tiesību aizsardzības iespējas

Aizturējuma tiesības praksē netiek realizētas bieži, taču, to darot, būtu jāņem vērā potenciālie riski saistībā ar trešo personu tiesībām un interesēm, kā arī tai, realizējot aizturējuma tiesības, tas tiktū darīts atbilstoši tam, kā paredz piemērojamie tiesību akti un pušu savstarpējā vienošanās.

Papildus aizturējuma tiesībai, lai mazinātu riskus saistībā ar potenciālo saistību neizpildi, noteikti ieteicams līgumā papildus vienoties par samērīgu depozīta maksājumu vai pieprasīt iesniegt bankas/mātes uzņēmuma garantiju.

**JURISTA
PADOMS**

Materiāls tapis
sadarbībā ar

**Ellex
Klavīns**